

Literary Science

Vol. 10, Issue 17, Spring & Summer 2020 (pp. 75-93)

doi:10.22091/jls.2020.5640.1237

علوم ادبی

سال ۱۰، شماره ۱۷، بهار و تابستان ۱۳۹۹ (صص: ۷۵-۹۳)

بررسی داستان «گنبد صندلی» نظامی گنجوی بر اساس نظریه ساختارگرای گریماس

مریم رحمانی^۱

دانش آموخته دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه قم

محمد فولادی^۲

دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه قم

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۳/۲۳ | تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۸/۲۴

چکیده

در قرن ۲۰ ساختارگرایان به پیروی از پر اپ، در صدد ارائه الگوی کلی در ساخت انواع روایت برآمدند. در همین زمینه، آژ. گریماس، مشهورترین نظریه پرداز روایت، از دامنه محدود مطالعات پر اپ فراتر رفت و با ارائه الگوی کنشی و زنجیره های روایتی خود، تلاش کرد تا به دستور کلی زبان روایت دست یابد و هر روایت را با ساختار روایی خاص تجزیه و تحلیل کند. او الگوی کنشی خود را به گونه ای طراحی کرد که با تمام روایتها قابل تطبیق باشد. بر همین اساس، در این پژوهش سعی بر آن است تا ساختار روایتی داستان «گنبد صندلی»، به عنوان نمونه ای از منظومه های غنایی عاشقانه، بر مبنای نظریه گریماس مطالعه گردد. این داستان، ششمین داستان از هفت پیکر است و راوی آن، بانوی چین در اقلیم ششم است و ساختار طرح اصلی روایت با تغییر وضعیت ها بر اساس تقابل های دوگانه و زنجیره های روایی و همچنین الگوی کنشی روایت تحلیل و بررسی می شود. پس از تجزیه و تحلیل متن بر مبنای الگوی گریماس، روشن شد که هیچ بخش از حکایت در پیشبرد جریان روایت بی تأثیر نیست و در آن داستان با وضعیت متعادل آغازین (آغاز سفر)، با درخواست آب خیر از شر، به وضعیت نامتعادل (کور شدن خیر) مبدل می شود تا اینکه این وضعیت با تأثیر نیروی یاری دهنده دختر گرد و چوپان، سیر صعودی خود را به سوی تعادل پایانی (ازدواج با دختر گرد، ازدواج با دختر شاه و وزیر و نشستن خیر بر مسنده پادشاهی) به پایان می رسد.

واژه های کلیدی: گریماس، کنشگری، پیرفت، ساختار روایی، گنبد صندلی، نظامی گنجوی

¹ Email: maryam.rahamani2001@gmail.com

(نویسنده مسئول)

² Email: dr.mfoladi@gmail.com

ISSN: 2476-4183

Literary Science

Vol. 10, Issue 17, Spring & Summer 2020 (pp.75-93)
doi:10.22091/jls.2020.5640.1237

علوم ادبی

سال ۱۰، شماره ۱۷، بهار و تابستان ۱۳۹۹ (صص: ۷۵-۹۳)

Investigating in the Story of Ganjavi's "Sandali Dome" Based on Grimas' Structuralist Theory

Maryam Rahmani ¹

Graduate of Persian Language and Literature, University of Qom

Muhammad fouladi ²

Associate Professor of Persian Language and Literature, University of Qom

Received:2020/6/12 | Accepted: 2020/11/14

Abstract

Following Prop, structuralists attempted to present an overall model in creating different narrative in the 20th century. In this field, A. J. Greimas—the most popular narrative theorist—went beyond the limited studies of Prop, and presented his action model and his narrative chains. By doing so, he attempted to reach to the general principles of the narratives language and to analyze each narrative based on a specific narrative structure. He created his action model in a way that it can be adaptable which other narratives. Therefore, the aim of the present research is to study the narrative structure of Sandali dome story, as a sample of the amatory and lyrical poems based on Greimas theoryso This is the sixth story of the week and its narrator is the Lady of China in the sixth climate. we can analyze the structure of the original Plot using changes in statuses according to two-fold reciprocities, the narrative chains, and the action model of narratives.after analyzing the context, we concluded that Greimas's action model in analyzing the narrative of lyric poems of It is the change of situations based on the dual confrontation and the change of the process of action from one character to another, in which the story goes from an initial balanced state (beginning of the journey) to an unbalanced state by asking for Keir water from Shar.) This situation changes until the Kurdish girl helps the shepherd and the shepherd completes his ascent towards the final balance (marrying a Kurdish girl, marrying a king and a minister, and sitting on the throne of Keir).

Key words: Greimas. the Structure of plot. Action model .lyrical poem. Sandali dome

¹. Email: maryam.rahmani2001@gmail.com (Corresponding Author)

². Email: dr.mfoladi@gmail.com

ISSN: 2476-4183

۱. مقدمه

درباره نظامی و افق‌های بلند اندیشه او، پژوهش‌های گستردۀ‌ای در زمینه‌های مختلف انجام شده که نشان‌دهنده اهمیت آثار و اندیشه‌های این منظومه سرای غنائی فارسی است. یکی از آثار برجسته نظامی، هفت پیکر است که مجموعه‌ای از داستان‌های «بهرام گور» از بد و تولد تا پایان مرگ اوست. این اثر که اوج هنرمنایی نظامی در عرصه ادبیات غنائی است، تقليیدی موفق از شاهنامه فردوسی است و می‌توان در آن «اشارتی پنهان از سرایپرده سليمانی و گوهری تراشیده شده از خردّه‌ها و ذرات باقی‌مانده از شاهنامه فردوسی [را بازیافت، چنان‌که خود نظامی] مدعی است که سخن ناتمام فردوسی را در این داستان تمام کرده است» (آذر و پورسید، ۱۳۹۰: ۱۰).

داستان گند صندلی، مربوط به سیاره مشتری است که بانوی راوی آن، بانوی چین در اقلیم ششم، به آن می‌پردازد و تقابل خیر و شر را روایت می‌کند که در آن «پیکره خیر، نیروهای شر را که درون خود او جا دارند در فرمان می‌گیرد؛ بینادل و روشن ضمیر دوباره به جهان بیرون چشم می‌گشاید» (یاوری، ۱۳۷۴: ۱۴۸) و خیر به دلیل درخت صندل که به وی سعادت پادشاهی و نور چشم داد، جامه همنگ صندل به تن می‌کند.

۱-۱. بیان مسئله

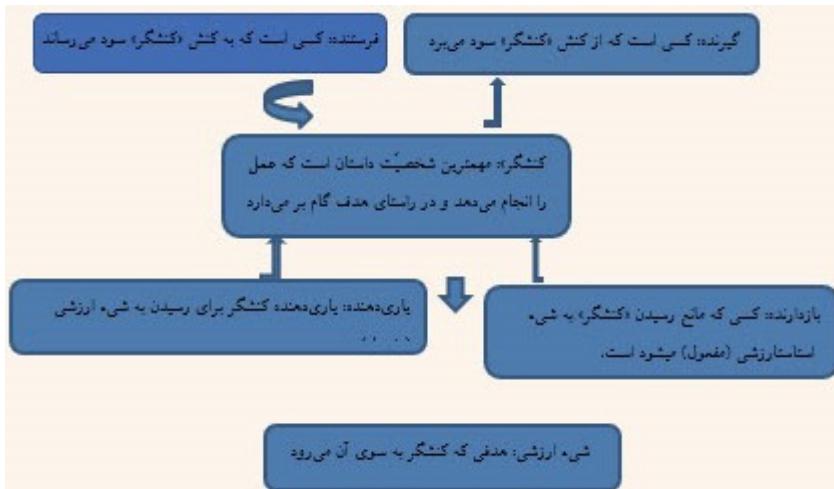
روایتشناسی (Narratology) یکی از مهم‌ترین نظریه‌های ادبی در حوزه ساختارگرایی است که با کشف الگوی جامع روایت، تحول نوینی در مسیر مطالعات ساختاری داستان ایجاد کرد. در این شیوه از نگرش، طرح داستان، مهم‌ترین مختصه روایت است؛ یعنی «یک داستان خوب، باید آغاز، وسط و پایان خوب داشته باشد و لذتی که از آن می‌بریم، به دلیل ضرب آهنگ انتظام آن‌هاست» (کالر، ۱۳۸۲: ۱۱۳) که می‌توان با بررسی جزئیات ظریف داستان و «بیان واحدهای ساختاری بنیادی یا عملکردهای حاکم بر کارکردهای روایی متون» (تایسن، ۱۳۸۷: ۳۶۴) که با شیوه‌ای نظاممند همراه یک فرمول ثابت علمی و ریاضی وار در کنار یکدیگر قرار گرفته‌اند، به مجموعه‌ای از قواعد

ساختمان‌بندی زیر دستوری در آثار ادبی دست یافت که داستان‌پرداز آن را بدون هیچ آموزش قبلی، به صورت بدیهی در ساختار داستان خود به کار می‌برد.

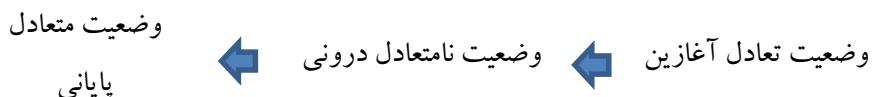
در سال ۱۹۶۶ آلژیرDas گریماس (Greimas, A. J.) با انتشار کتابی به عنوان «معناشناسی ساختاری»، به عنوان مهم‌ترین نظریه‌پرداز معناشناسی روایت شهرت یافت. او در این نظریه، ضمن علمی‌تر کردن اندیشه‌های ریخت شناسانه پراپ، تحولات نوینی را در مطالعات ساختاری داستان ایجاد کرد. بر اساس این مطالعات، ساختار هر داستان، مبتنی بر شیوه عملکرد سه گروه دوتایی متضاد است و «تحلیل گر در هر داستان، به جای آنکه به ماهیت خود شخصیت‌ها پردازد، مناسبات میان این ماهیت‌ها را مدنظر دارد» (سلدن، ۱۳۸۴: ۱۴۴).

بر اساس این الگو، گریماس به تکمیل کلیه قواعد نحوی تودوف می‌پردازد و تقابل این شش کنشگر را که در هیئتی روایتی در این سه قسمت شکل می‌گیرد، مورد تحلیل قرار می‌دهد. در این الگو، وی با استفاده از همین ساختار دوتایی «نوع تازه‌های از جدل کشف کرده است که به یاری آن می‌توان هریک از مفاهیم را به زایش مفاهیم دیگر و ادار ساخت و مرحله‌های دستوری هم به تدریج از دستور منطقی به سوی دستور روایی پیش برد» (هارلن، ۱۳۸۶: ۶۶) که در آن، سه دسته تقابلی دوگانه به وجود می‌آید که هر کدام را می‌توان در «یک محور کنشی توضیحی شامل: خواسته، قدرت و ارسال جای داد» (Herbert, 2005: 71)

(Herbert, 2005: 71)

در این تقابل این شش گانه، داستان را از وضعیت تعادل آغازین، به سمت وضعیت نامتعادل سوق می‌یابد و سرانجام داستان به سمت وضعیت متعادل پایانی، کشیده می‌شود.

بخش دیگر از مطالعات گریماس، مربوط به مناسبات روابط گُنشی شخصیت‌های داستان در کنار یکدیگر است؛ به این ترتیب که «در هر پیرفت روایت، حداقل دو مشارک ضروری وجود دارد و کنش‌های پایه عبارت اند از: فصل و وصل، جدایی و وصال، مبارزه و آشتی؛ و روایت در اساس عبارت است از انتقال یک ارزش یا یک شیء از یک مشارک به مشارک دیگر» (اسکولز، ۱۳۸۳: ۱۴۷) که می‌توان آن‌ها را در سه دسته کلی «زنجره اجرایی»، «زنجره انفصالی یا انتقالی» و «میثاقی یا قراردادی» جای داد. در این جستار، قصد داریم تا مباحث مطرح شده را که انواع واحدهایی یک متن روایی را تشکیل می‌دهند، بررسی کنیم.

۱-۲. پیشینه پژوهش

بررسی نظریه‌های ادبی در حوزه روایتشناسی، از جمله پژوهش‌های جدید در ادبیات فارسی است که دستاوردهای آن با قواعد مطرح در نقد ساختارگرایانه قابل بررسی است. البته تحقیق در زمینه روایتشناسی گریماس بر روی داستان‌های هفت‌پیکر در نوع خود از تحقیقات جدید است که در این زمینه می‌توان به «تحلیل ساختاری داستان شاه سیاه‌پوش از فاطمه کاسی» (مجله ادب پژوهی: ۱۳۸۷) اشاره کرد. در مقاله حاضر، نویسنده به بررسی ساختار داستان پادشاه سیاه‌پوش از منظر رمزگان‌های بارت می‌پردازد. «مقاله زنجره‌ها و گزاره‌های روایی در داستان «بانوی حصاری» از مسعود فروزنده» (پژوهشنامه ادب غنایی: ۱۳۹۲) از دیگر مقالات نوشته شده در این موضوع است. در مقاله حاضر، پژوهش گر به نقد و تحلیل ساختار و اجزای روایت در داستان بر اساس دیدگاه‌های گریماس می‌پردازد که البته هر یک از این مقالات، بخشی از تحلیل روایتشناسی گریماس را بررسی کرده‌اند.

در ارتباط با «گند صندلی» نیز تحقیقاتی در حوزه نقد ساختاری صورت گرفته است؛ از جمله «تحلیل ریخت‌شناسی و بررسی ویژگی‌های قصه خیر و شر از هفت‌پیکر نظامی از مینا خادم‌الفقرا و عطامحمد رادمنش (فصلنامه علمی پژوهشی دانشگاه آزاد سنندج: ۱۳۹۴)؛ در این پژوهش، پژوهشگران سازه‌های این داستان را بر اساس الگوی ریخت‌شناسی ولادیمیر پراپ تجزیه و تحلیل کرده اند.

پژوهش دیگر که می‌تواند تا حدودی از نظر حوزه پژوهشی با این پژوهش یکسان باشد، «بررسی ساختاری حکایت «خیر و شر» نظامی گنجه‌ای بر اساس الگوی کنشی گریماس از سید احمد پارسا و نرجس قابلی» است (فنون ادبی: ۱۳۹۵) که قابلیت الگوی کنشی شش گانه (گیرنده، فرستنده، شیء ارزشی، قهرمان کنش‌گر، باری‌گر، بازدارنده) مورد ارزیابی قرار گرفته است. اما آنچه این پژوهش را از پژوهش مطرح شده متمایز می‌کند، بررسی داستان از بعد تحلیل تقابل دو گانه شخصیت‌ها و بررسی پیرفت‌های شکل گرفته در داستان «گند صندلی» هفت‌پیکر نظامی است.

۱-۳. ضرورت پژوهش

پژوهش حاضر با توجه به مناسب بودن الگوی ساختار کُشی گریماس و تودورف به بررسی حکایت خیر و شر می‌پردازد تا انطباق این الگو را در متون نظم کلاسیک نشان دهد. در این پژوهش فرض بر این است که داستان با تحلیل روایت‌شناسی گریماس منطبق است؛ بنابراین برای اثبات این مدعای لازم است که به چند سؤال پیش‌آمده ذیل که ساختار اصلی پژوهش را تشکیل می‌دهد، پاسخ داده شود:

- طرح نحوی داستان به چه صورت است؟

- تقابل دو گانه شخصیت‌ها در داستان چگونه است؟

- پیرفت‌ها در این داستان چگونه تقسیم‌بندی شده‌اند؟

۲. ساختار طرح کلی در روایت داستان «خیر و شر» بر اساس نظریه گریماس

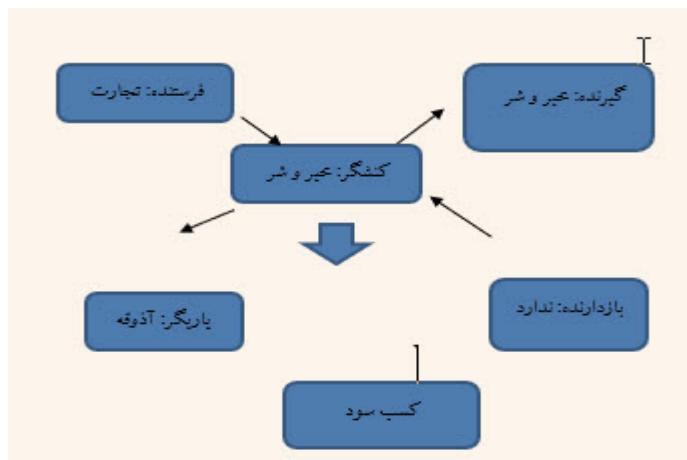
۲-۱. ساختار داستان از تعادل اولیه به سمت تعادل پایانی

وضعیت متعادل آغازین

در این داستان، وضعیت متعادل آغازین داستان، با همراه شدن خیر و شر برای سفری تجاری، آغاز می‌شود.

سوی شهری دگر شدند روان
کرده ترتیب راه توشه خویش
توشهای را که داشتند نگاه
این غله می‌درود و آن می‌کاشت
(نظمی، ۱۳۸۷: ۶۸۸).

گفت وقتی ز شهر خود دو جوان
هر یکی در جوال گوشہ خویش
چون بریدند روز کی دو سه راه
خیر می‌خورد و شر نگه می‌داشت

در این قسمت، خیر و شر (کنشگر قهرمان) برای کسب سود (شیء ارزشی) به تجارت (فروشنده) می‌پردازند.

وضعیت نامتعادل درونی

وضعیت تعادل آغازین، در اثر حادثه‌ای دگرگون می‌شود. از این بعد، بر هم خوردن تعادل آغازین داستان، یا ناشی از نقض قراردادها و ممنوعیت‌های است و یا ناشی از فقدان قرار

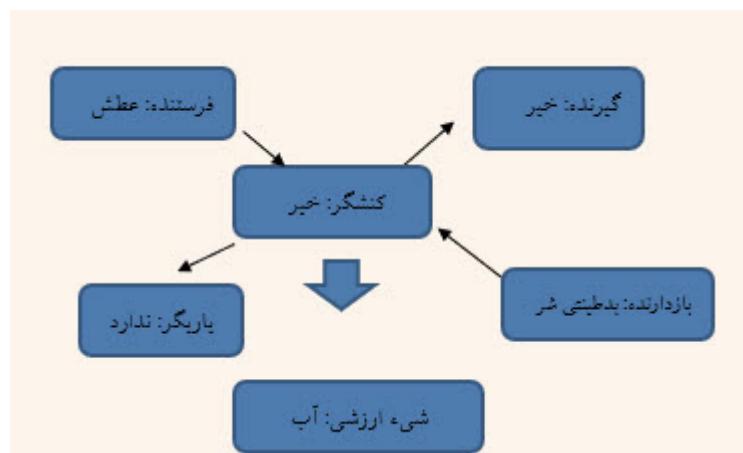
داد است که نقض آن توأم با مجازات و ایفای آن، به نظم در داستان متنه‌ی می‌شود.
(ر.ک: سلدن، ۱۳۸۴: ۱۴۵).

این وضعیت در داستان «خیر و شر»، هنگامی پدید می‌آید که ذخیره آب خیر تمام می‌شود و شر در ازای آب، خواستار چشمان خیر است.

آب شر ماند و آب خیر برفت با وی از خیر و شر حدیث نگفت می‌خورد چون رحیق ریحانی (نظمی، ۱۳۸۷: ۶۸۸).	چون به گرمی شدند روزی هفت شر که آن آب را ز خیر نهفت وقت وقت از رفیق پنهانی
--	--

این درخواست شر، به معنای نقض قرارداد دوستی و همسفری است که وضعیت متعادل داستان را به سمت وضعیت نامتعادل، سوق می‌دهد.

دارد آبی در آبگینه‌ی خود آب دندانی از جگر می‌خورد بازماند از گشادگی نظرش تشنه ماند از شکیب و طاقت باز پیش آن دیگ آبدار نهاد (همان: ۶۸۸).	خیر چون دید کاو ز گوهر بد تشنه در آب او نظر می‌کرد تا به حدی که خشک شد نظرش پس و پیش میان هر دو نماز حالی آن لعل آبدار بگشاد
---	--

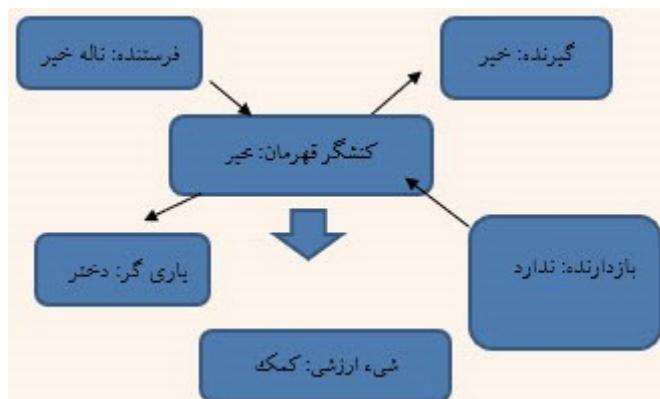
در این قسمت، عطش و تشنگی (فرستنده)، خیر (کنشگر قهرمان) را برمی‌انگیزد تا برای به دست آوردن آب (شیء ارزشی)، از شر استمداد آب کند اما شر به واسطه بدطیتی خود (بازدارنده)، آب را از او دریغ می‌کند.

وضعیت متعادل پایانی

چون سیر حادثه می‌بایست به سمت تغییر وضعیت از نامتعادل به سمت تعادل پایانی و مجازات عنصر ضد قهرمان سوق یابد، نیروهای یاری دهنده در داستان، می‌بایست یک شخصیّت فعال باشد؛ ایفاگر این نقش در این قسمت، دختر چوپان است.

نبد آگاهی ز خیر و شرش	خیر چون رفته دید شر ز برش
گله‌ای داشت دور از آفت گرگ	بود گُردی ز مهتران بزرگ
لعتی ترک چشم و هندو خال	گُرد را بود دختری به جمال
کامد از زخم خوردهای رنجور	ناگهان ناله‌ای شنید از دور
خسته در خاک و خون جوانی دید	بر پی ناله شد چو ناله شنید

(همان: ۶۹۱).

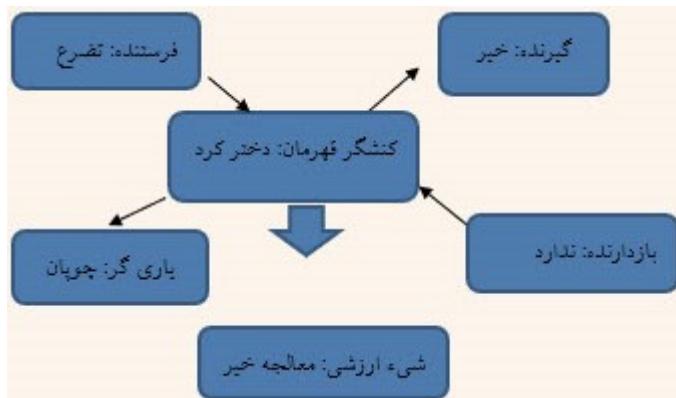
در این قسمت، خیر (کنشگر قهرمان) با ناله‌هایش (فرستنده)، دختر گرد را (یاری گر) برمی‌انگیزد، برای کمک (شیء ارزشی) به خیر (گیرنده). مرحله بعدی در این قسمت، به دنبال لابه و تصرع دختر گرد برای درمان چشمان خیر

توسط پدرش شکل می‌گیرد. دختر کرد در اینجا، هم ایفاگر نقش کنشگری قهرمان و هم فرستنده است و نقش پُر رنگی در برانگیختن قهرمان دارد.

تاخورد آنچه بشکند صفراء...	گُرد کامد شبانگه از صحراء
تا کند برگ بی‌نوایی راست	لابه‌ها کرد و از پدر درخواست
راه برداشت و رفت سوی درخت	گُرد چون دید لابه کردن سخت
نوشداروی خستگان از مرگ...	باز کرد از درخت مشتی برگ
خسته از درد ساعتی بنشست	دارو و دیده را به هم دربست

(همان: ۶۹۲-۶۹۱).

در اینجا، مقصود از کنشگری فرستنده، همان نیرو و موجودی است که بر فاعل تأثیر می‌گذارد؛ بدین وسیله «آغازگر جستجوی فاعل برای یافتن مفعول به نفع گیرنده است و فاعل را چه یاری شود یا با او مقابله شود، به پایان راه هدایت می‌شود» (آستین، ۱۳۸۶: ۵۷).

در این قسمت، دختر گُرد (کنشگر قهرمان) با تصرع و لابه (فرستنده)، از پدر خود (یاری گر) می‌خواهد تا خیر (گیرنده) را معالجه کند (شیء ارزشی).

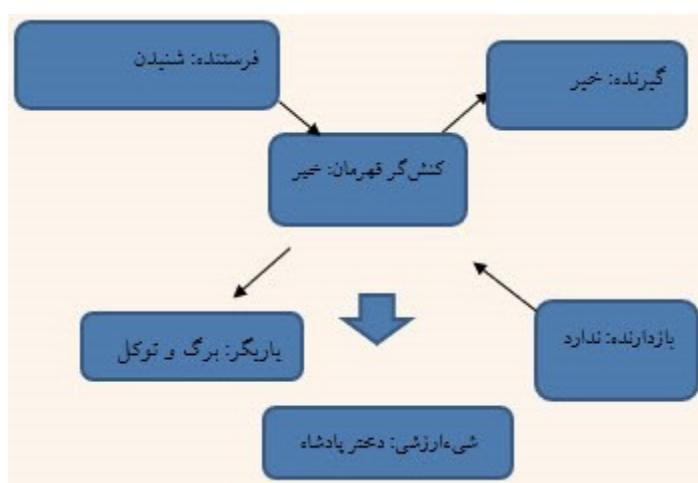
در مرحله بعدی، خیر عاشق دختر چوپان می‌شود اما چون خود مال و مکنتی ندارد، تصمیم می‌گیرد تا معشوق خود را ترک کند که در اینجا چوپان در نقش یاری گر او را در نیل به این مقصود، یاری می‌دهد. بنابراین خیر به معالجه او می‌شتابد: خیر یکباره دل بد و بسپرد از وی آن جان که بازیافت نبرد

دختری را بدين جمال و کمال
نتوان یافت بی خزینه و مال
به از آن نیست کز چنین خطری
زیر کانه برآورم سفری
(نظامی، ۱۳۸۷: ۶۹۳).

در این قسمت، خیر (کنش گر قهرمان) عاشق دختر کرد (فرستنده) می شود اما فقر خیر (بازدارنده) باعث می شود تصمیم بگیرد تا او را ترک کند اما چوبان (یاری گر) موافقت می کند تا خیر (گیرنده) با دخترش ازدواج کند.

در این قسمت نیز، مانند بسیاری از قسمت‌ها، اگرچه هدف یک کنشگر محسوب می شود اما مانند «بسیاری از روایت‌های دیگر، هدف به معنی دقیق کلمه شخصیت نیست» (تلان، ۱۳۸۳: ۸۲)؛ بلکه شی انتزاعی - درمان دختر پادشاه - است که کنشگر قهرمان را

برمی انگیزاند تا به نفع گیرنده - دختر وزیر و دختر پادشاه - وارد عمل شود:
پادشاه شرط کرده بود نخست
که هر آن کاو کند علاج درست
دختر او را دهم به آزادی...
ارجمندش کنم به دامادی...
به رضای عروس ورای پدر
خیر داماد شد به کوری شر
(نظامی، ۱۳۸۷: ۶۹۶-۶۹۸).

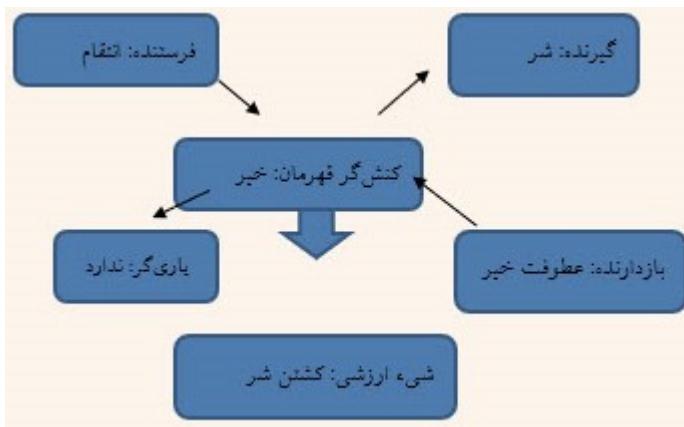
در این قسمت، شنیدن خبر بیماری دختر پادشاه (فرستنده)، خیر (کنش گر قهرمان) را

بر می انگیزد تا با معالجه با گیاهان دارویی و توکل به خدا (یاری‌گر)، به وصال با دختر پادشاه (شیء ارزشی) دست‌یابد (گیرنده).

گشت سر دلش قضای سرش
خیر دید آن جهود را بشناخت....
خویشتن زود بر زمین انداخت
در بد من مبین که بد کردم
نام من شر نهاد و نام تو خیر...
کرد حالی ز کشتن آزادش
(همان: ۶۹۹).

شر که همراه بود در سفرش
با جهودی معاملت می‌ساخت
شر که روی خیر دید شناخت
گفت زنهار اگرچه بد کردم
آن نگر کاسمان چابک سیر
خیر کان نکته رفت بر یادش

در این مرحله از داستان، خیر، شر را در بازار می‌بیند و قصد انتقام گیری از او را دارد،
اما باز عطوفتش مانع کشتن شر می‌شود:

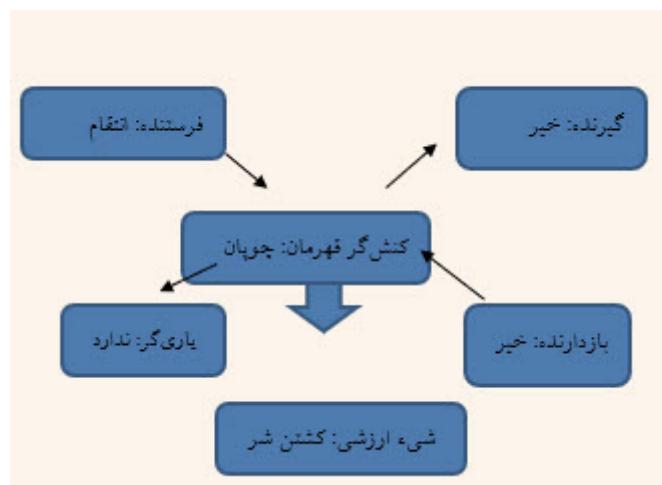

در این قسمت، خیر (کنش گر قهرمان)، قصد انتقام جویی (فرستنده) از شر را دارد اما عطوفت او (بازدارنده)، مانع کشتن شر (گیرنده) می‌شود.

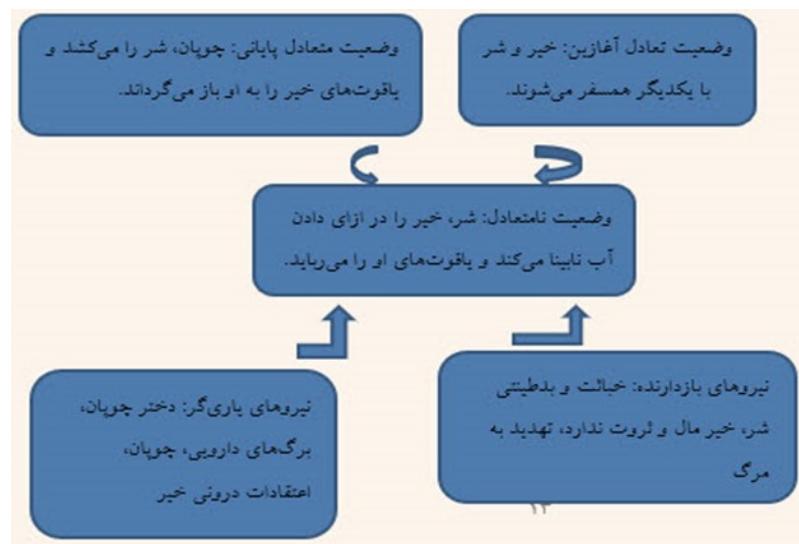
تیغ زد وز قفا برید سرش
کُرد خونخواره رفت بر اثرش
تو شری جز شرت نیاید پیش
گفت اگر خیر هست خیراندیش

در تشن جست و یافت آن دو گوهر
 تعییه کرده در میان کمر
 آمد آورد پیش خیر فراز
 گفت گوهر به گوهر آمد باز
 (همان: ۶۷۰).

این بخش از داستان، آخرین مرحله از داستان خیر و شر است که سرنوشت محتوم خیر را که عاقبت نیک و پادشاهی اوست، نشان می‌دهد؛ اما شر چون شریر است، باید سرنوشت بدی داشته باشد، آن جا که حتی بخشنده خیر نیز در سرنوشت او کمکی نمی‌کند.

در این قسمت، چوبان گُرد (کشن گر قهرمان) به منظور انتقام جویی از شر (فرستنده)، شر را می‌کشد (شیء ارزشی) و لعلهای خیر را (گیرنده) به او بازمی‌گرداند.

نمودار ساختار طرح کلی در روایت داستان «خیر و شر»

۲-۲. تحلیل داستان گنبد صندلی بر اساس قواعد نحوی پیرفت‌ها و نسبت‌ها

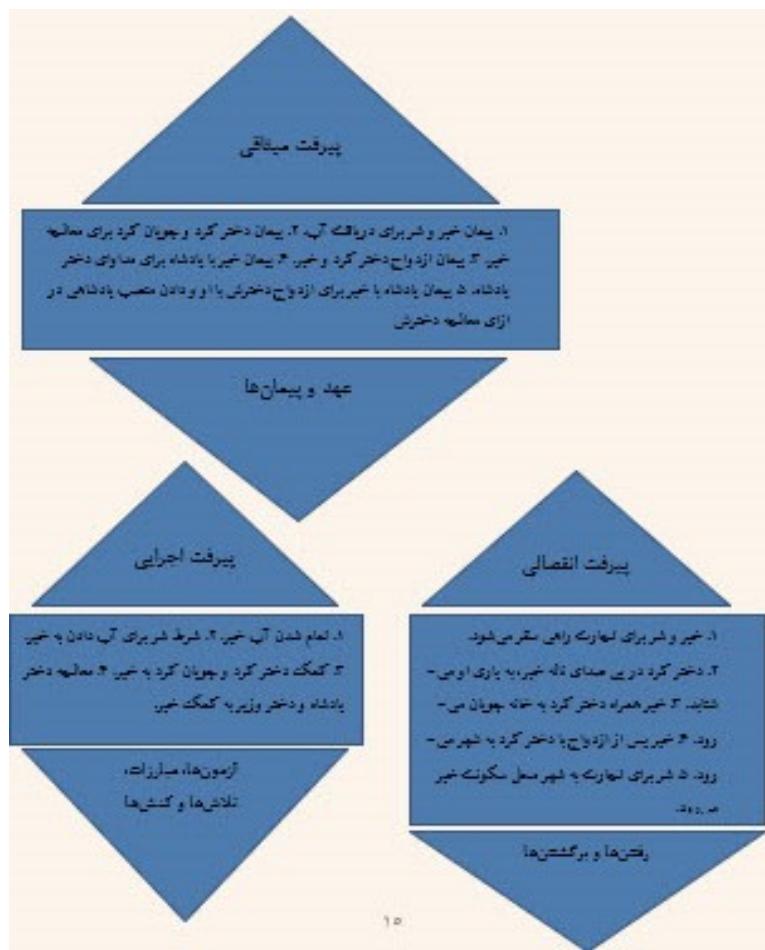
یکی از مباحث روایتشناسی گریماس، توجه به زنجیره‌های روایی موجود در هر داستان است. او برخلاف پراپ که ساختار طرح روایتها را بر اساس نقش ویژه آنها بررسی می‌کرد، معتقد بود که قواعد نحوی کل ساختار طرح داستان را تشکیل می‌دهد که «نشان‌دهنده توالی کنش‌ها، چگونگی و [پیش روی داستان] از گشودن دری تا کشتن کسی است»، با رمزگان کنش روایی مشخص است (احمدی، ۱۳۸۸: ۲۴۰).

در این الگو «تحلیل گر، به جای آنکه به ماهیت خود شخصیت‌ها پردازد، مناسبات میان این ماهیت‌ها را مدنظر دارد» (سلدن، ۱۳۸۴: ۱۴۴). بر این اساس می‌توان هر اثر را بر مبنای این مناسبات، به سه پیرفت تقسیم‌بندی کرد:

«پیرفت اجرایی، طرح اصلی داستان را می‌سازد و ساختار روایی متکی به آن است. پیرفت میثاقی (پیمانی)، بررسی وضعیت‌های است که همان پذیرش یا رد پیمان است. به گمان گریماس بیشتر داستان‌ها یا از وضعیتی منفی به وضعیتی مثبت حرکت می‌کنند و یا از وضعیتی مثبت به شکستن پیمان منجر می‌شوند» (همان: ۱۶۳ - ۱۶۲). پیرفت انفصلی در حقیقت بیانگر کنش‌های روایی موانعی است که سبب رفتن به مسیری منفی و انجام کُنشی

می‌گردد که به شکست و یا شکستن پیمان منجر می‌شود و پشیمانی به بار می‌آورد (شکستن پیمانی که قهرمان با فرستنده در آغاز داستان می‌بندد و یا براساس آن به جستجوی هدف برخاسته است).

در این داستان، خیر و شر در پی تجارت با همدیگر، همسفر می‌گردند؛ در حقیقت با یک پیمان درونی و با مددکاری سفر خود را آغاز می‌کنند (پیرفت میثاقی: بستن و شکستن پیمان‌ها). اگر فاعل یا قهرمان به پیمان عمل کند، به پاداش می‌رسد و اگر برخلاف پیمان رفتار نماید، شکست می‌خورد و مستوجب کیفر می‌شود. در چارچوب ساختار کلی داستان، میثاق همیشه در ابتدا می‌آید و پاداش در انتهای آن (اسکولز، ۱۳۸۲: ۱۵۵). مجموعه حوادث و کنش‌هایی که در داستان روی می‌دهد مانند: تمام شدن آب خیر، شرط شربای آب دادن به خیر و کمک دختر گرد و چوپان گرد به خیر، معالجه دختر پادشاه و دختر وزیر به کمک خیر، کنش‌هایی است که روایت داستان را به پیش می‌برد و طرح کلی آن را می‌سازد (پیرفت اجرایی: آزمون‌ها، مبارزه‌ها). خیر و شر برای تجارت از بیان‌های بی‌آبی عبور می‌کنند و خیر در آن بیان سوزناک رها می‌شود. از آنجایی که دختر گرد صدای ناله خیر را می‌شنود، به یاری او می‌شتابد. خیر همراه دختر گرد به خانه چوپان می‌رود و پس از ازدواج با دختر گرد به شهر می‌رود. خیر به دلیل کمک به درمان دختر پادشاه، بر مستند پادشاهی می‌نشیند و روزی شر به سرزمین او سفر می‌کند (پیرفت انفصالي: رفتن‌ها و بازگشتن‌ها). اکنون این پرسش مطرح می‌شود که حرکت شخصیت‌ها و کنشگرها در جریان روایت چگونه بوده است؟ آیا خواننده از ابتدا تا انتهای داستان و در مواجهه با سه پیرفت (میثاقی، اجرایی، انفصالي) با کاراکترهایی ثابت و بی تحرک روبروست؟ آیا قهرمان یا فاعل روایت (خیر) متحول و پویاست یا خیر؟ پاسخ این است که مجموعه کنشگرها هم به داستان تحرک داده‌اند و همه سبب شده‌اند که فاعل در یک وضعیت ایستا باقی نماند. تیرومندی هدف‌ها و فرستنده‌ها سبب حرکت‌هایی پرتلاطم شده است.

نمودار نحوی و نسبت‌های داستان بر مبنای الگوی گریماس

نتیجه

۹۱

بررسی داستان «گبید صندلی» نظامی گنجوی بر اساس نظریه ساختارگرای گریماس

با بررسی کنشگری هر یک از شخصیت‌های این داستان که بر اساس نظریه گریماس صورت گرفته است، می‌توان به مطابقت این داستان با الگوی جهانی روایت داستان گریماس برای ساختار داستان، پی برد. این ساختار منسجم و به هم پیوسته در داستان گبید صندلی بر اساس سیر روایی داستان، از یک روند نزولی به سوی یک روند صعودی است که می‌توان در نه موقعیت مجزا تقسیم‌بندی کرد. در ابتدا تغییر وضعیت‌ها، بر اساس تقابل‌های دوگانه مورد بررسی قرار گرفت که در آن وضعیت متعادل آغازین (هم سفر شدن خیر و شر برای تجارت) با تمام شدن ذخیره آب خیر و در برابر آن بدطینی شر در دادن آب در ازای چشم (بازدارنده)، به وضعیتی نامتعادل (کور شدن خیر) تبدیل می‌شود تا اینکه این وضعیت با تأثیر نیروهای یاری دهنده دختر گُرد و چوپان، سیر صعودی خود را به سوی تعادل پایانی (ازدواج با دختر گُرد، ازدواج با دختر شاه و وزیر و نشستن خیر بر مسند پادشاهی) از سر می‌گیرد. در این داستان، قهرمان کنشگر برخلاف برخی از داستان‌ها، لزوماً یک فرد یعنی «خیر» نیست؛ در موقعیت چهارم، «دختر گُرد»، این نقش را ایفا می‌کند، بدون این که به انسجام ساختاری و زنجیره روایی داستان آسیبی وارد کنند.

منابع و مأخذ

- احمدی، بابک. (۱۳۷۰). *ساختار و تأویل متن*. چاپ اول. تهران: مرکز.
- اسکولز، رابرت. (۱۳۸۳). *درآمدی بر ساختارگرایی در ادبیات*. ترجمه فرزانه طاهری. تهران: مرکز.
- آذر، اسماعیل و معصومه پورسید. (۱۳۹۰). «*ریخت‌شناسی گنبد سرخ در هفت‌پیکر نظامی گنجوی*». *پژوهش‌های نقد ادبی و سبک‌شناسی*. شماره ۴. صص: ۳۰ - ۹.
- آستین، آلن و جرج ساونا. (۱۳۸۶). *نشانه‌شناسی متن و اجرای تئاتر*. داود زینلو. تهران: سوره مهر.
- برتنس، هانس. (۱۳۸۷). *مبانی نظریه ادبی*. ترجمه محمد رضا ابوالقاسمی. چاپ دوم. تهران: ماهی.
- پارسا، سید احمد و نرجس قابلی. (۱۳۹۵). «*بررسی ساختاری حکایت «خیر و شر» نظامی گنجه‌ای بر اساس الگوی کنشی گریماس*». *فنون ادبی*. سال هشتم. شماره ۲. صص: ۱ - ۱۴.
- تایسن، لیس. (۱۳۸۷). *نظریه‌های نقد ادبی معاصر*. ترجمه مازیار حسینزاده و فاطمه حسینی. تهران: نگاه روز.
- تولان، مایکل. (۱۳۸۶). *روایت‌شناسی، درآمدی زبان‌شناختی-انتقادی*. ترجمه فاطمه علوفی و فاطمه نعمتی. تهران: سمت.
- خدمات‌القراء، مینا و عطامحمد رادمنش. (۱۳۹۴). «*تحلیل ریخت‌شناسی و بررسی ویژگی‌های قصه خیر و شر از هفت‌پیکر نظامی*». *زبان و ادب فارسی دانشگاه آزاد سنتندج*. سال هفتم. شماره ۲۴ صص: ۹۰ - ۷۵.
- سلدن، رامان. (۱۳۸۴). *راهنمای نظریه ادبی معاصر*. ترجمه عباس محبر. تهران: طرح نو.
- فروزنده، مسعود. (۱۳۹۲). «*مقاله زنجیرها و گزاره‌های روایی در داستان بانوی حصاری*». *پژوهشنامه ادب غنایی*. سال یازدهم. شماره ۲۰. صص: ۱۹۷ - ۲۱۶.
- کاسی، فاطمه. (۱۳۸۷). «*تحلیل ساختاری داستان شاه سیاپوش*». *ادب پژوهی*. شماره ۵. صص: ۲۰۰ - ۱۹۲.
- کالر، جاناتان. (۱۳۸۲). *نظریه ادبی*. ترجمه فرزانه طاهری. چاپ اول. تهران: مرکز.
- نظامی‌گنجوی، نظام الدین الیاس. (۱۳۸۷). *خمسه نظامی*. چاپ دوم. تهران: هرمس.
- یاوری، حورا. (۱۳۷۴). *روان‌کاوی و ادبیات*. تهران: تاریخ ایران.

References

- Ahmadi, Babak. (1370). Structure and interpretation of the text. First Edition. Tehran: Markaz.
- Austin, Allen and George Sauna. (1386). Text semiotics and theater performance.Davood Zinlo.Tehran: Surah Mehr.
- Azar, Ismail and Masoumeh Poursayyed. (1390). "Morphology of the Red Dome in the. Nezami Body of Ganjavi". Literary Criticism and Stylistics Research. No. 4. Pp: 9 - 30.

- Bertens, Hans. (1387). *Fundamentals of literary theory*. Translated by Muhammad Reza Abolqasemi. second edition. Tehran: Mahi.
- Culler, Jonathan. (1382). *Literary theory*. Translated by Farzaneh Taheri. First Edition. Tehran: Markaz.
- Forouzandeh, Mas'ud. (2013). "The article of chains and narrative propositions in the story of Lady Hesari". *Journal of Lyrical Literature*. Eleventh year. No. 20. Pp: 197-216.
- Kasi, Fatemeh. (1387). "Structural analysis of the story of the black-clad king". *Literary research*. No. 5. pp: 192-200.
- Khadem al-Foqara, Mina and Atta Muhammad Radmanesh. (1394). "Morphological analysis and study of the characteristics of good and evil stories from the military body week". *Persian language and literature of Sanandaj Azad University*. Seventh year. No. 24 .pp: 75-90.
- Nezami Ganjavi, Nizamuddin Ilias. (1387). *Khamseye Nezami*. second edition. Tehran: Hermes.
- Parsa, Seyyed Ahmad and Narjes Ghabli. (2015). "A Structural Study of Ganja'i's Military Good and Evil Anecdote Based on Grimas' Model of Action." *Literary techniques*. Eighth year. No. 2. pp: 1-14.
- Scholes, Robert. (1383). *An Introduction to Structuralism in Literature*. Translated by Farzaneh Taheri. Tehran: Markaz.
- Selden, Raman. (1384). *Guide to Contemporary Literary Theory*. Translated by Abbas Mokhber. Tehran: Tarhe no.
- Toolan, Michael. (1386). *Narratology, a linguistic-critical introduction*. Translated by Fatemeh Alavi and Fatemeh Nemati. Tehran: Samt.
- Tyson, Lois. (1387). *Theories of Contemporary Literary Criticism*. Translated by Maziar Hosseinzadeh and Fatemeh Hosseini. Tehran: Negahe Rooz.
- Yavari, Hora. (1374). *Psychoanalysis and literature*. Tehran: Tarikhe Iran.